॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पश्चमः प्रश्नः॥

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानांमासीथ्स्वस्रीयोऽसुंराणां तस्य त्रीणि शीर्षाण्यांसन्थ्सोम्पान स् स्रापानम्त्रादेन स् स्र्त्यक्षं देवेभ्यों भागमंवदत्परोक्षमसुरिभ्यः सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं वदन्ति यस्मां एव प्रोक्षं वदन्ति तस्यं भाग उदितस्तस्मादिन्द्रों-ऽबिभेदीहङ् वै राष्ट्रं वि पूर्यावंत्रयतीति तस्य वज्रमादायं शीर्षाण्यंच्छिन्द्यथ्सोम्पान्- (१)

मासीथ्स कृपिअंलोऽभव्द्यथ्सुंरापान् स कंल्विङ्को यद्न्नादंन् स तिंतिरिस्तस्यां अलिनां ब्रह्महृत्यामुपांगृह्णाता श् संवथ्सरमंबिभ्स्तं भूतान्यभ्यं कोश्नब्रह्मं हृन्निति स पृंथिवी मुपांसी द-दस्य ब्रह्महृत्याये तृतीयं प्रति गृह्णोति साऽब्रं वीद्वरं वृणे खातात्पंराभविष्यन्तीं मन्ये ततो मा पर्रा भूविमितिं पुरा तें (२)

संवथ्मरादिषं रोहादित्यंब्रवीत्तस्मांत्पुरा संवथ्मरात्पृंथिव्ये खातमिषं रोहित वारंवृत्र ह्यंस्ये तृतीयं ब्रह्महृत्याये प्रत्यंगृह्णात् तथ्स्वकृतिमिरिणमभवत् तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकृत् इरिणे नावं स्येद्वह्महृत्याये ह्यंष वर्णः स वनस्पतीनुपांसीदद्स्ये ब्रह्महृत्याये तृतीयं प्रतिं गृह्णीतेति तेंऽब्रुव्न्वरं वृणामहे वृक्णात् (३)

पंराभिविष्यन्तों मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याव्रश्चनाहो भूयार्रम् उत्तिष्ठानित्यंब्रवीत् तस्मादाव्रश्चनाह्युक्षाणां भूयार्रम् उत्तिष्ठन्ति वारेवृत्र् ह्येषां तृतीयं ब्रह्महृत्यायै प्रत्यंगृह्न्स्स

निर्यासोऽभवत् तस्मान्निर्यासस्य नाश्यं ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णोऽथो

खलु य एव लोहिंतो यो वाऽऽब्रश्चनान्निर्येषंति तस्य नाऽऽश्यं (४) कामम्नयस्य स स्त्रीष १ सादमुपासीददस्य ब्रह्महृत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णीतेति ता अंब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्वियात्प्रजां विन्दामहै

प्रति गृह्णीतेति ता अंब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्वियात्प्रजां विन्दामहै काममा विजेनितोः सम्भवामेति तस्मादृत्वियाथिब्रयः प्रजां विन्दन्ते काममा विजेनितोः सम्भवन्ति वारेवृत् ह्यांसां तृतीयं ब्रह्महृत्यायै प्रत्यंगृह्ण-थ्सा मलेवद्वासा अभवत् तस्मान्मलेवद्वाससा न सं वेदेत् (५)

न सहाऽऽसीत् नास्या अन्नमद्याद्वह्यहृत्यायै ह्यंषा वर्णं प्रतिमुच्याऽऽस्तेऽथो खल्वांहुर्भ्यञ्जनं वाव स्त्रिया अन्नम्भ्यञ्जनमेव न प्रतिगृह्यं कार्मम्न्यदिति यां मलंबद्वासस॰ सम्भवंन्ति यस्ततो जायंते सोऽभिश्नस्तो यामरंण्ये तस्यै स्तेनो यां परांचीं तस्यै ह्यातमुख्यंपगुल्भो या स्नाति तस्यां अपसु मारुंको या- (६)

ऽभ्युङ्के तस्यै दुश्चर्मा या प्रेलिखते तस्यै खलतिरंपमारी या-ऽऽङ्के तस्यै काणो या दतो धावंते तस्यै श्यावद्न् या नुखानि निकृन्तते तस्यै कुनुखी या कृणत्ति तस्यै क्रीबो या रञ्जुर्र सृजति तस्यां उद्घन्धुंको या पूर्णेन पिबंति तस्यां उन्मादुंको या खुर्वेण पिबंति तस्यैं खुर्वस्तिस्रो रात्रींर्वृतं चेरेदञ्जलिनां वा पिबेदखर्वेण वा पात्रेण प्रजायैं गोपीथायं॥ (७)

यथ्सोंमुपानंते वृक्णात् तस्य नाश्यं वदेत् मारुको याऽखंवेण वा श्रीणि च॥७॥——[१]
त्वष्टां हतपुत्रो वीन्द्र्र् सोमुमाह्रर्त् तस्मिन्निन्द्रं उपहवमै च्छत्

तं नोपाँह्वयत पुत्रं मेंऽवधीरिति स यंज्ञवेशुसं कृत्वा प्रासहा

सोमंमिपबृत् तस्य यद्दर्यशिष्यत् तत् त्वष्टांहवनीयमुप् प्रावंतय्थ्स्वाहेन्द्रंशत्रुवंध्स्वेति यदवर्तयत् तद्दृत्रस्यं वृत्रत्वं यदब्रंबीथ्स्वाहेन्द्रंशत्रुवंध्स्वेति तस्माद्स्ये- (८) न्द्रः शत्रुंरभव्थ्स सम्भवंत्रुग्नीषोमांविभ सम्भव्थ्स इंषुमात्रमिषुमात्रं विष्वंङ्क्षवर्धत् स इमाँ ह्लोकानंवृणोद् यदिमाँ ह्लोका-

इषुमात्रामपुमात्र विष्व इत्वयत् स इमाह्यकानवृणाद् याद्माह्यकानवृणात् तद्दुत्रस्यं वृत्रत्वं तस्मादिन्द्रोऽिबभेथस प्रजापितृमुपा-धावच्छत्रुंर्मेऽजनीति तस्मै वज्र सिका प्रायंच्छदेतेनं जहीति तेनाभ्यायत् तावंब्रूतामग्रीषोमौ मा (१) प्रहारावमन्तः स्व इति मम वै यवः स्थ इत्यंबवीन्मामभ्ये-

प्र हारावमन्तः स्व इति मम् वै युवः स्थ इत्यंब्रवीन्माम्भ्ये-तमिति तौ भाग्धेयंमैच्छेतां ताभ्यामेतमंग्रीषोमीयमेकादशकपालं पूर्णमासे प्रायंच्छत् तावंब्रताम्भि सन्देष्टौ वै स्वो न शंक्कुव ऐतुमिति स इन्द्रं आत्मनः शीतरूरावंजनयत् तच्छीतरूरयोर्जन्म् य एवः शीतरूरयोर्जन्म् वेद (१०)

नैन १ शीतरूरौ हंतुस्ताभ्यांमेनमुभ्यंनयुत् तस्मां अञ्चभ्यमां-

नाद्ग्रीषोमौ निरंकामतां प्राणापानौ वा एंनं तदंजहितां प्राणो वै दक्षोंऽपानः क्रतुस्तस्मां अञ्चभ्यमांनो ब्रूयान्मियं दक्षकृतू इतिं प्राणापानावेवाऽऽत्मन्धंते सर्वमायुंरेति स देवतां वृत्रान्निर्हूय वार्त्रप्र ह्विः पूर्णमांसे निरंवपद् घ्रन्ति वा एंनं पूर्णमांस् आ- (११)

ऽमांबास्यांयां प्याययन्ति तस्माद्वार्त्रघ्नी पूर्णमासे-ऽनूँच्येते वृधंन्वती अमाबास्यांयां तथ्स्ड्स्थाप्य वार्त्रघ्न हिवर्वज्ञमादाय पुनंर्भ्यांयत् ते अंब्रूतां द्यावांपृथिवी मा प्र हांग्वयोवें श्रित इति ते अंब्रूतां वर्रं वृणावहै नक्षंत्रविहिता-ऽहमसानीत्यसावंब्रवीचित्रविहिताऽहमितीयं तस्मान्नक्षंत्रविहिता-ऽसौ चित्रविहितेयं य एवं द्यावांपृथिव्योर्- (१२)

वरं वेदैनं वरों गच्छिति स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रों वृत्रमंहन्ते देवा वृत्र हत्वाऽग्नीषोमांवब्रुवन् ह्व्यं नों वहत्मिति तावंब्रूतामपंतेजसौ वै त्यौ वृत्रे वै त्ययोस्तेज इति तैं- ऽब्रुवन्क इदमच्छैतीति गौरित्यंब्रुवन्गौर्वाव सर्वस्य मित्रमिति साऽब्रंवीद् (१३)

वरं वृणे मय्येव स्तोभयेन भुनजाध्वा इति तद्गौराहंर्त् तस्माद्गविं स्तोभयेन भुञ्जत एतद्वा अग्नेस्तेजो यद् घृतमेतथ्सोमस्य यत्पयो य एवम्ग्नीषोमयोस्तेजो वेदं तेजस्व्येव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं देवृत्यंं पौर्णमासमितिं प्राजापृत्यमितिं ब्रूयात् तेनेन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रं निरवासाययदिति तस्मा अयेष्ठं पुत्रं धर्नेन निरवंसाययन्ति॥ (१४)

अस्य मा वेदा द्यावांपृथ्योतंत्रवीदिति तस्मांबृत्वारि च॥१४॥————[२] इन्द्रं वृत्रं जंघिवा ९ सम्मृथोऽभि प्रावेपन्त स एतं वैमृधं मिसेऽननिर्वार्प्यमपश्यत्तं निर्वपत तेन वै स मधोऽपाहत

पूर्णमांसेऽनुनिर्वाप्यंमपश्यतं निरंवपत् तेन् वै स मृधोऽपाहत् यद्वैमृधः पूर्णमांसेऽनुनिर्वाप्यों भवंति मृधं एव तेन् यजंमानोऽपं हत् इन्द्रों वृत्र हत्वा देवतांभिश्चेन्द्रियेणं च व्याध्यत् स एतमांग्नेयमृष्टाकंपालममावास्यांयामपश्यदैन्द्रं दिधे (१५)

तन्निरंवप्त्तेन् वै स देवताँश्चेन्द्रियं चावांरुन्ध् यदाँग्नेयौं-ऽष्टाकंपालोऽमावास्यायां भवत्यैन्द्रं दिधं देवताँश्चेव तेनैन्द्रियं च् यजमानोऽवं रुन्ध् इन्द्रंस्य वृत्रं ज्ञ्चष्ठं इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनु व्यांच्छ्वंत् तदोषंधयो वी्रधोंऽभवन्थ्स प्रजापंतिमुपांधावद्वृत्रं में ज्ञ्चष्ठं इन्द्रियं वीर्यं (१६)

पृथिवीमनु व्यार्त् तदोषंधयो वीरुधों ऽभूवन्निति स प्रजापंतिः पशूनंब्रवीदेतदंस्मै सं नंयतेति तत्पशव ओषंधीभ्यो-ऽध्यात्मन्थ्समंनयन्तत्प्रत्यंदुहुन् यथ्समनयन्तथ्सांन्नाय्यस्यं सान्नाय्यत्वं यत्प्रत्यदुंहुन्तत्प्रंतिधुषंः प्रतिधुक्तः समंनैषुः प्रत्यंधुक्षन्न तु मियं श्रयत् इत्यंब्रवीदेतदंस्मै (१७) शृतं कुंरुतेत्यंब्रवीत् तदंस्मै शृतमंकुर्वन्निन्द्रियं वावास्मिन्वीर्यं तदंश्रयन्तच्छृतस्यं शृतत्वः समनेषुः प्रत्यंधुक्षञ्छृतमंकृत्र तु मां धिनोतीत्यंब्रवीदेतदंस्मै दिधं कुरुतेत्यंब्रवीत् तदंस्मै दध्यंकुर्वन्तदंनमधिनोत् तद्द्र्यो दंधित्वं ब्रंह्मवादिनो वदन्ति द्र्यः पूर्वस्यावदेयं (१८)

दिधे हि पूर्वं क्रियत इत्यनंदत्य तच्छृतस्यैव पूर्वस्याऽवं द्येदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यर्थं श्रित्वा द्य्रोपरिष्टाद्धिनोति यथापूर्वमुपैति यत्पूतीकैंवा पर्णवल्कैर्वात्रश्चाभ्यौम्यं तद्यत्कंलै राक्ष्मसं तद्यत् तंण्डुलैर्वेश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्या तथ्सेन्द्रं द्य्रा तंनक्ति (१९)

सेन्द्रत्वायाँग्निहोत्रोच्छेषणम्भ्यातंनक्ति यज्ञस्य सन्तंत्या इन्द्रों वृत्र र हृत्वा परां परावतंमगच्छुदपाराधृमिति मन्यंमान्स्तं देवताः प्रैषंमैच्छुन्थ्सौंऽब्रवीत्प्रजापंतिर्यः प्रथमोऽनुविन्दति तस्यं प्रथमं भांगुधेयमिति तं पितरोऽन्वंविन्दन्तस्मौत्पितृभ्यः पूर्वेद्यः क्रियते सोऽमावास्यां प्रत्यागंच्छुत् तं देवा अभि समंगच्छन्ताऽमा वै नो - (२०)

ऽद्य वसुं वस्तीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदंमावास्यांया अमावास्यत्वं ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं देवत्य समान्नाय्यमितिं वैश्वदेवमितिं ब्र्याद्विश्वे हि तद्देवा भांगुधेर्यमुभि सुमगंच्छुन्तेत्यथो खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्भिष्ज्यन्तोऽभि समंगच्छुन्तेतिं॥ (२१)

दिधं मे जुन्नुषं इन्द्रियं वीर्यमित्यंब्रवीदेतदंस्मा अवदेयंन्तनिक्त नो द्विचंत्वारि शाचा २१॥—[३]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै दंर्शपूर्णमासौ यंजेत य एंनौ सेन्द्रौ यजेतिति वैमृधः पूर्णमांसेऽनुनिर्वाप्यों भवति तेनं पूर्णमांसः सेन्द्रं ऐन्द्रं दध्यंमावास्यांयां तेनांमावास्यां सेन्द्रा य एवं विद्वान्दंर्शपूर्णमासौ यजंते सेन्द्रविवैनौं यजते श्वःश्वौंऽस्मा ईजानाय वसीयो भवति देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एता- (२२)

मिष्टिमपश्यन्नाग्नावैष्णवमेकांदशकपालु सरंस्वत्ये चुरु सरंस्वते चुरुं तां पौर्णमास स्र्इस्थाप्यानु निरंवपन्ततों देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृंव्यवान्थ्रस्याथ्स पौर्णमास स्र्इस्थाप्येतामिष्टिमनु निर्वपत्पौर्णमासेनैव वज्रं भ्रातृंव्याय प्रहृत्यौऽऽग्नावैष्णवेनं देवताश्च यज्ञं च भ्रातृंव्यस्य वृङ्के मिथुनान्पशून्थ्सारस्वताभ्यां यावदेवास्यास्ति तथ् (२३)

सर्वं वृङ्के पौर्णमासीमेव यंजेत आतृंव्यवान्नामांवास्या हित्वा आतृंव्यं ना प्यांययित साकं प्रस्थायीयेन यजेत पृशुकांमो यस्मै वा अल्पेनाऽऽहरंन्ति नाऽऽत्मना तृप्यंति नान्यस्मै ददाति यस्मै महुता तृप्यंत्यात्मना ददौत्यन्यस्मै महुता पूर्ण होत्व्यं तृप्त

पृवैन्मिन्द्रंः प्रजयां पृश्भिस्तर्पयति दारुपात्रेणं जुहोति न हि मृन्मयमाहंतिमान्श औदंम्बरं (२४) भवृत्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्क्पृशवं ऊर्जेवास्मा ऊर्जं पशूनवं

रु-धे नागतश्रीर्महेन्द्रं यंजेत त्रयो वै गतिश्रेयः शुश्रुवान्ग्रामणी राजन्यंस्तेषां महेन्द्रो देवता यो वै स्वां देवतामितियजेते प्र स्वाये देवताये च्यवते न परां प्राप्नोति पापीयान्भवति संवथ्सरिमन्द्रं यजेत संवथ्सर हि व्रतं नाति स्वै- (२५)

वैनं देवतेज्यमाना भूत्यां इन्द्धे वसीयान्भवति संवथ्स्रस्यं प्रस्तांद्ग्नयें व्रतपंतये पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निर्वपेथ्संवथ्स्रमेवैनं वृत्रं जिन्नवारसंमृग्निर्वृतपंतिर्वृतमा लेम्भयति ततोऽधि कार्मं यजेत॥ (२६)

पुनानतोद्देष्वर्ः स्व विश्ववंशश्या——[४]
नासोमयाजी सं नंयेदनांगतं वा पुतस्य पयो योऽसोमयाजी
यदसोमयाजी सन्नयेत्परिमोष पुव सोऽनृतं करोत्यथो परैव सिंच्यते

यदसोंमयाजी सन्नयेंत्परिमोष एव सोऽनृंतं करोत्यथो परैव सिंच्यते सोमयाज्येव सं नेयेत्पयो वै सोमः पर्यः सान्नाय्यं पर्यसैव पर्य आत्मन्धेत्ते वि वा एतं प्रजयां पृशुभिरर्धयति वर्धयंत्यस्य भ्रातृंव्यं यस्यं ह्विर्निरुप्तं पुरस्तांचन्द्रमां - (२७)

अभ्युंदेति त्रेधा तण्डुलान् वि भंजे्द्ये मध्यमाः स्युस्तानुग्नये दात्रे पुरोडाशम्षाकपालं कुर्याद्ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे द्धः श्चरं येऽणिष्ठास्तान् विष्णंवे शिपिविष्टायं शृते च्रुम्गिरेवास्मैं प्रजां प्रजनयंति वृद्धामिन्द्रः प्र यंच्छति युज्ञो वै विष्णुंः पृशवः शिपिर्युज्ञ एव पृशुषु प्रति तिष्ठति न द्वे (२८)

यंजेत् यत्पूर्वया सम्प्रति यजेतोत्तंरया छुम्बद्धुर्याद्यदुत्तंरया सम्प्रति यजेत् पूर्वया छुम्बद्धुर्यान्नेष्टिर्भवंति न यज्ञस्तदनुं हीतमुख्यंपगुल्भो जांयत् एकांमेव यंजेत प्रगुल्भोंऽस्य जायते-ऽनांदत्य तद्दे एव यंजेत यज्ञमुखमेव पूर्वयाऽऽलभेते यजंत उत्तंरया देवतां एव पूर्वयाऽवरुन्थ इंन्द्रियमुत्तंरया देवलोकमेव (२९)

पूर्वयाऽभिजयंति मनुष्यलोकमुत्तंरया भूयंसो यज्ञकृतून्।पैत्येषा वै सुमना नामेष्टिर्यमुद्येजानं पृश्चाच्चन्द्रमां अभ्यंदेत्यस्मिन्नेवास्मैं लोकेऽर्धुंकं भवति दाक्षायणयुज्ञेनं सुवर्गकांमो यजेत पूर्णमांसे सं नंयेन्मैत्रावरुण्याऽऽमिक्षंयाऽमावास्यांयां यजेत पूर्णमांसे वै देवाना स्वास्तेषांमेतमंधमासं प्रस्तेषां मैत्रावरुणी वृशाऽमावास्यांयामनूबन्ध्यां यत् (३०)

पूर्वेद्युर्यजंते वेदिमेव तत्करोति यद्वथ्सानेपाक्रोतिं सदोहविर्धाने एव सम्मिनोति यद्यजंते देवैरेव सुत्याः सम्पादयित् स एतमर्धमासः संधुमादं देवैः सोमं पिबति यन्मैत्रावरुण्याऽऽ-मिक्षयाऽमावास्यायां यजंते यैवासौ देवानां वृशाऽनूंबन्थ्यां सो

पुवैषैतस्यं साक्षाद्वा पृष देवान्भ्यारोहित् य एषां यज्ञ- (३१)
मंभ्यारोहित् यथा खलु वै श्रेयांन्भ्यारूढः कामयंते तथां
करोति यद्यंवविध्यंति पापीयान्भवति यदि नावविध्यंति सदङ्

करोति यद्यंविष्यंति पापीयान्भवति यदि नाविष्यंति सदङ् व्यावृत्कांम एतेनं यज्ञेनं यज्ञेत क्षुरपेविर्ह्येष यज्ञस्ताजक्पुण्यो वा भवति प्र वां मीयते तस्यैतद्वृतं नानृतं वदेन्न मार्समंश्जीयान्न स्त्रियमुपेयान्नास्य पल्पूंलनेन् वासंः पल्पूलयेयुरेतिद्धे देवाः सर्वं न कुर्वन्ति॥ (३२)

चुन्द्रमा हे देवलोकमेव यद्यज्ञं पंल्पूलयेयुः पर्द्व॥२२॥——————[५] एष वै देवरथो यद्दंर्शपूर्णमासौ यो दंर्शपूर्णमासाविष्टा

सोमेन यजंते रथस्पष्ट एवावसाने वरें देवानामवं स्यत्येतानि वा अङ्गापरूर्षि संवथ्सरस्य यद्दंरशपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दंरशपूर्णमासौ यजतेऽङ्गापरूर्ष्थ्येव संवथ्सरस्य प्रतिं दधात्येते वे संवथ्सरस्य चक्षंषी यद्दंरशपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दंरशपूर्णमासौ यजंते ताभ्यामेव सुंवर्गं लोकमन् पश्य- (३३) त्येषा वे देवानां विक्रान्तिर्यद्दंरशपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दंरशपूर्णमासौ यजंते देवानांमेव विक्रान्तिमन् विक्रमत एष वे देवयानः पन्था यद्दंरशपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दंरशपूर्णमासौ यजंते य एव देवयानः पन्थास्तर समारोहत्येतौ वे देवानार हरी यद्दंरशपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दंरशपूर्णमासौ य उतंते यावेव देवानार हरी ताभ्यां- (३४)

विद्वान्दंर्शपूर्णमासौ यजंते हिवधान्यंस्मीति सर्वमेवास्यं बर्हिष्यं दत्तं भंवित देवा वा अहंर्- (३५)

यि यि विद्वान्दं देर्शपूर्णमासावंपुनन्तौ वा एतौ पूतौ मेध्यौ यद्दंरशपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दंर्शपूर्णमासौ यजंते पूतावेवेनौ मेध्यौ यजते नामांवास्यायां च पौर्णमास्यां च स्त्रियमुपेयाद्यदुंपेयात्रिरिन्द्रियः स्याथ्सोमंस्य वे राज्ञौऽर्धमासस्य रात्रयः पत्नय आसन्तासांममावास्यां च पौर्णमासीं च नोपैत् (३६)

ते एनम्भि समंनह्येतां तं यक्ष्मं आर्द्धद्राजांनं यक्ष्मं आर्दिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म यत्पापीयानभवत् तत्पापयक्ष्मस्य यञ्चायाभ्यामविन्दत् तञ्जायेन्यंस्य य प्वमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद

मेवैभ्यों हव्यं वंहत्येतद्वै देवानांमास्यं यद्दंर्शपूर्णमासौ

य एवं विद्वान्दंर्शपूर्णमासौ यजंते साक्षादेव देवानांमास्यें जुहोत्येष वै हंविर्धानी यो दंर्शपूर्णमासयाजी सायं प्रांतरग्निहोत्रं जुहोति यजंते दर्शपूर्णमासावहंरहर्हविर्धानिनारं सुतो य एवं

ऽऽवदिधं देवा इंज्यान्ता इति तस्माँथ्सदृशीनाः रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां चं देवा इंज्यन्त एते हि देवानां भाग्धे भाग्धा अंस्मै मनुष्यां भवन्ति य एवं वेदं भूतानि क्षुधंमग्रन्थ्सद्यो मंनुष्यां अर्धमासे देवा मासि पितर्रः

नैनंमेते यक्ष्मां विन्दन्ति स एते एव नंमुस्यन्नुपांधावृत्ते अंब्रूतां वरं

वृणावहा आवं देवानां भागधे असावा- (३७)

संवथ्सरे वनस्पतंयस्तस्मादहंरहर्मनुष्यां अशंनमिच्छन्तेऽर्धमासे देवा इंज्यन्ते मासि पितृभ्यंः क्रियते संवथ्सरे वनस्पतंयः फलं गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृंव्यम्॥ (३८)

पुरवृति तान्यामहंरेदसाव फलर्र सुन्न चं॥३८॥————[६]
देवा वै नर्चि न यर्जुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं करोति

सामैवाक्र्हिं केरोति यत्रैव देवा अश्रंयन्त तर्त एवैनान्त्र युंङ्के हिं केरोति वाच एवैष योगो हिं केरोति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते त्रिः प्रंथमामन्वांह त्रिरुंत्तमां यज्ञस्यैव तद्वर्सं (३९) नंह्यत्यप्रंस्र॰साय सन्तंत्मन्वांह प्राणानांमुन्नाद्यंस्य सन्तंत्या

नह्यत्प्रस्न १ सन्तत्मन्वाह प्राणानामुन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षंसामपंहत्यै राथंन्तरीं प्रथमामन्वांह राथंन्तरो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जंयित त्रिर्वि गृह्णाति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्भि जंयित बार्ह्तीमृत्तमामन्वांह बार्ह्तो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकम्भि जंयित प्र वो - (४०)

वाजा इत्यनिरुक्तां प्राजापत्यामन्वांह युज्ञो वै प्रजापितर्य्ज्ञम्व प्रजापितमा रंभते प्र वो वाजा इत्यन्वाहान्नं वै वाजोऽन्नम्वावं रुन्धे प्र वो वाजा इत्यन्वाह् तस्मात्प्राचीन् रे रेतों धीयतेऽग्र आ याहि वीतय इत्याह तस्मात्प्रतीचीं प्रजा जायन्ते प्र वो वाजा - (४१)

इत्यन्वांह् मासा वै वाजां अर्धमासा अभिद्यंवो देवा ह्विष्मंन्तो गौर्घृताचीं यज्ञो देवाञ्जिंगाति यजंमानः सुम्नयुरिदमंसीदम्सीत्येव यज्ञस्यं प्रियं धामावं रुन्धे यं कामयेत सर्वमायुरियादिति प्र वो वाजा इति तस्यानूच्याग्र आ यांहि वीतय इति सन्तंतमुत्तंरमर्धर्चमा लंभेत (४२)

प्राणेनैवास्यापानं दांधार् सर्वमायुरिति यो वा अर्बिश् सांमिधेनीनां वेदार्बावेव भ्रातृंव्यं कुरुतेऽर्ध्वौ सं दंधात्येष वा अर्बिः सांमिधेनीनां य एवं वेदार्बावेव भ्रातृंव्यं कुरुत् ऋषेर्ऋषेवां एता निर्मिता यथ्सांमिधेन्यंस्ता यदसंयुक्ताः स्यः प्रजयां प्शुभियंजंमानस्य वि तिष्ठेरन्नर्ध्वौ सन्दंधाति सं युनक्तवेवैनास्ता अस्मै संयुक्ता अवंरुद्धाः सर्वामाशिषं दुह्ने॥ (४३)

बुर्सं वीं जायन्ते प्र वो वार्जा लभेत दथाति सन्दर्शं च॥४३॥————[७]

अयंज्ञो वा एष योंऽसामाऽग्र आ यांहि वीतय इत्यांह रथन्त्रस्यैष वर्णस्तं त्वां स्मिद्धिरङ्गिर् इत्यांह वामदेव्यस्यैष वर्णो बृहदंग्ने सुवीर्यमित्यांह बृह्त एष वर्णो यदेतं तृचम्न्वाहं यज्ञमेव तथ्सामंन्वन्तं करोत्यग्निर्मुष्में ह्लोक आसींदादित्यों ऽस्मिन्ताविमौ लोकावशांन्ता- (४४)

वास्तां ते देवा अंब्रुवृन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यम् आ यांहि वीतय इत्यस्मिँ श्लोकैं ऽग्निमंदधुर्बृहदंग्ने सुवीर्यमित्यमुष्मिँ श्लोक आंदित्यं ततो वा इमौ लोकावंशाम्यतां यदेवम्नवाहानयौं लीकयोः शान्त्यै शाम्यंतोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पर्श्वदश सामिधेनीरन्वांहु पश्चंदश् (४५) वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमास्याः संवथ्सर आप्यते तासां त्रीणि च शतानि षृष्टिश्चाक्षराणि तावंतीः संवथ्सरस्य रात्रयोऽक्षर्श एव संवथ्सरमाप्नोति नृमेधंश्च परुंच्छेपश्च ब्रह्मवाद्यंमवदेताम्स्मिन्दारांवार्द्वेऽग्निं जनयाव यत्रो नौ ब्रह्मीयानिति नृमेधोऽभ्यंवद्थ्स धूममंजनयत्परुंच्छेपोऽभ्यंवद्थ्सौ-ऽग्निमंजनयदष इत्यंब्रवीद् (४६)

यथ्समावंद्विद्व कथा त्वम्ग्निमजींजनो नाहिमितिं सामिधेनीनांमेवाहं वर्णं वेदेत्यंब्रवीद्यद् घृतवंत्पदमंनूच्यते स आंसां वर्ण्सतं त्वां समिद्धिरङ्गिर् इत्यांह सामिधेनीष्वेव तज्ञ्योतिर्जनयति स्वियस्तेन यद्द्यः स्वियस्तेन यद्गायित्रयः स्वियस्तेन यथ्सांमिधेन्यो वृषंण्वतीमन्वांह (४७)

तेन पुइस्वंतीस्तेन सेन्द्रास्तेनं मिथुना अग्निर्देवानां दूत आसींदुशनां काव्योऽसुंराणां तो प्रजापंतिं प्रश्नमैता स् स प्रजा-पंतिर्ग्निं दूतं वृंणीमह् इत्यभि पूर्यावंतित् ततो देवा अभवन्यरासुंरा यस्यैवं विदुषोऽग्निं दूतं वृंणीमह् इत्यन्वाह् भवंत्यात्मना परास्य भ्रातृंव्यो भवत्यध्वरवंतीमन्वांह भ्रातृंव्यमेवेतयां (४८)

ध्वरित शोचिष्केशस्तमीमह् इत्याह प्वित्रमेवैतद्यजमानमेवै-तयां पवयित समिद्धो अग्न आहुतेत्याह परिधिमेवैतं परि दधात्य-स्कन्दाय यदतं ऊर्ध्वमेभ्याद्ध्याद्यथां बहिःपरिधि स्कन्दंति ताहगेव तत् त्रयो वा अग्नयो हव्यवाहंनो देवानां कव्यवाहंनः पितृणार सहरंक्षा असुराणां त पुतर्ह्याशर्रसन्ते मां वंरिष्यते मा- (४९)

मितिं वृणीध्व हं व्यवाहं नृमित्यां हु य एव देवानां तं वृणीत आर्षेयं वृणीते बन्धोंरेव नैत्यथो सन्तत्यै प्रस्तांदर्वाचों वृणीते तस्मात्प्रस्तांदर्वाश्चों मनुष्यांन्यितरोऽनु प्र पिपते॥ (५०)

अशाँन्तावाहु पर्श्वदशाब्रवीदन्वांहैतयां वरिष्यते मामेकान्नत्रिर्शर्च॥५०॥———[८]

अग्नें महार असीत्यांह महान् ह्यंष यद्ग्निर्ज्ञांह्मणेत्यांह ब्राह्मणो ह्यंष भारतेत्यांहैष हि देवेभ्यों ह्व्यं भरंति देवेद्ध इत्यांह देवा ह्यंतमैन्थंत मन्विंद्ध इत्यांह् मनुर्ह्येतमुत्तरो देवेभ्य ऐन्द्धर्षिष्ठत इत्याहर्षयो ह्यंतमस्तुंवन्विप्रांनुमदित इत्यांह (५१)

विप्रा ह्येते यच्छुंश्रुवारसंः किवश्यस्त इत्यांह क्वयो ह्येते यच्छुंश्रुवारसो ब्रह्मंसरशित इत्यांह ब्रह्मंसरशितो ह्येष घृताहंवन इत्यांह घृताहुतिर्ह्मंस्य प्रियतंमा प्रणीर्यज्ञानामित्यांह प्रणीर्ह्मेष यज्ञानारं र्थीरंध्वराणामित्यांहैष हि देवर्थोऽतूर्तो होतेत्यांह न ह्येतं कश्चन (५२)

तरंति तूर्णिर्हव्यवाडित्यांह् सर्व्ड् ह्येष तर्त्यास्पात्रं जुहूर्देवा-नामित्यांह जुहूर्ह्येष देवानां चमसो देवपान इत्यांह चमसो ह्येष देवपानोऽरा॰ इंवाग्ने नेमिर्देवाङ्स्त्वं परिभूरसीत्यांह देवान् ह्येष पंरिभूर्यद्भूयादा वंह देवान्देवयते यजंमानायेति भ्रातृंव्यमस्मै (५३)

जनयेदा वंह देवान् यजंमानायेत्यांह् यजंमानमेवैतेनं वर्धयन्त्यग्निमंग्र् आ वंह् सोम्मा वहेत्यांह देवतां एव तद्यंथापूर्वमुपं ह्वयत् आ चाँग्ने देवान् वहं सुयजां च यज जातवेद् इत्यांहाग्निमेव तथ्स इयंति सोंऽस्य सर्शितो देवेभ्यों हव्यं वंहत्यग्निर्होते- (५४)

त्यांहाग्निर्वे देवाना होता य एव देवाना होता तं वृंणीते स्मो व्यमित्यांहाऽऽत्मानं मेव सत्त्वं गंमयति साधु तें यजमान देवतेत्यांहाऽऽशिषं मेवेतामा शांस्ते यद्भ्याद्यों ऽग्नि होतां रमवृंथा इत्यग्निनों भ्यतो यजमानं परि गृह्णीयात् प्रमायंकः स्याद्यजमानदेवत्यां व जुहुर्भां तृव्यदेवत्यों पभृद्- (५५)

यह्ने इंव ब्रूयाद्भातृंव्यमस्मै जनयेद् घृतवंतीमध्वर्यो सुच्मास्य-स्वेत्यांह् यजंमानमेवेतेनं वर्धयति देवायुव्मित्यांह देवान् ह्येषावंति विश्ववारामित्यांह् विश्व्र् ह्येषावृतीडांमहे देवार ईडेन्यांन्नमस्यामं नम्स्यान् यजांम यज्ञियानित्यांह मनुष्यां वा ईडेन्याः पितरों नम्स्यां देवा यज्ञियां देवतां एव तद्यंथाभागं यंजति॥ (५६)

विप्रांनुमदित् इत्यांह चुनास्मै होतोंपुभृद्देवतां एव त्रीणिं च॥५६॥————[९]

त्रीः स्तृचाननुं ब्रूयाद्राजन्यंस्य त्रयो वा अन्ये राजन्यांत्पुरुंषा ब्राह्मणो वैश्यः श्रूद्रस्तानेवास्मा अनुकान्करोति पश्चंदशानुं ब्रूयाद् राजन्यंस्य पश्चदशो वै राजन्यः स्व एवैन्ड् स्तोमे प्रतिष्ठापयति त्रिष्टुभा परि दध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियकांमः खलु वै रांजन्यों यजते त्रिष्टुभैवास्मां इन्द्रियं परि गृह्णाति यदि कामयेत (५७)

ब्रह्मवर्चसम्स्तिति गायित्रया परि दध्याद्वह्मवर्चसं वै गांयत्री ब्रह्मवर्चसम्व भवित सप्तद्शानुं ब्र्याद्वेश्यंस्य सप्तद्शो वै वैश्यः स्व एवेन् इं स्तोम् प्रतिष्ठापयित् जगत्या परि दध्याञ्जागता वै पृश्वः पृश्वकांमः खलु वै वैश्यो यजते जगत्येवास्मे पृश्वन्परि गृह्णात्येकविश्शित्मनुं ब्र्यात्प्रतिष्ठाकांमस्यैकविश्शः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्ये (५८)

चतुंर्वि शित्मनुं ब्रूयाद्वह्मवर्चसकां मस्य चतुंर्वि शत्यक्षरा गायत्री गांयत्री ब्रह्मवर्चसं गांयत्रियेवास्मै ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धे त्रि शत्मनुं ब्रूयादन्नं कामस्य त्रि शादं क्षरा विराहनुं विराहिता जेवास्मां अन्नाद्यमवं रुन्धे द्वात्रि शत्मनुं ब्रूयात्प्रतिष्ठाकां मस्य द्वात्रि श्रवदक्षरानुष्टु गनुष्टु प्छन्दं सां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्ये षद्वि श्रवतमनुं ब्रूयात्प्रशुकां मस्य षद्वि श्रवदक्षरा बृह्ती बार्ह्ताः पृशवों बृह्त्येवास्में पृशू- (५९)

नवं रुन्धे चतुंश्चत्वारि शतमनुं ब्रूयादिन्द्रियकांमस्य चतुंश्चत्वारि श्वदक्षरा त्रिष्टुगिंन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभैवास्मां इन्द्रियमवे रुन्धे ऽष्टाचंत्वारि शतमनुं ब्रूयात्पशुकांमस्याष्टाचंत्वारि श्वद-क्षरा जगती जागताः प्शवो जगत्यैवास्मै पृशूनवं रुन्धे सर्वाणि छन्दा श्रस्यनुं ब्रूयाद्वहुयाजिनः सर्वाणि वा एतस्य छन्दा इस्यवंरुद्धानि यो बंहु या ज्यपंरिमित्मनुं ब्रूयादपंरिमित्स्यावंरुद्ध

कामयेत् प्रतिष्ठित्ये पृश्न्यम्भवंत्वारिश्शचाहरः॥————[१०] निवीतं मनुष्याणां प्राचीनावीतं पितृणामुप्वीतं देवानामुपं व्ययते देवलुक्ष्ममेव तत्कुरुते तिष्ठन्नन्वाह तिष्ठन् ह्याश्रुंततर् वदंति

तिष्ठन्नन्वांह सुवर्गस्यं लोकस्याभिजित्या आसीनो यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति यत्क्रौश्रम्नवाहांऽऽसुरं तद्यन्मन्द्रं मानुषं तद्यदंन्तरा तथ्सदेवमन्तरानुच्य सदेवत्वायं विद्वास्सो वै (६१)

पुरा होतारोऽभूवन्तस्माद्विधृंता अध्वानोऽभूवन्न पन्थानः समंरुक्षन्नन्तर्वेद्यंन्यः पादो भवंति बहिर्वेद्यंन्योऽथान्वाहाध्वंनां विधृंत्ये पथामसर्शरोहायाथां भूतं चैव भंविष्यचावं रुन्धे-ऽथो परिमितं चैवापंरिमितं चावं रुन्धेऽथौं ग्राम्याङ्श्चेव पशूनांरुण्याङ्श्चावं रुन्धेऽथों (६२)

देवलोकं चैव मंनुष्यलोकं चाभि जंयति देवा वै सांमिधेनीरनूच्यं युज्ञं नान्वंपश्यन्थ्स प्रजापंतिस्तूष्णीमांघारमाघार-युत् ततो वै देवा युज्ञमन्वंपश्यन् यत् तूष्णीमांघारमांघारयंति युज्ञस्यानुंख्यात्या अथों सामिधेनीरेवाभ्यंनुक्त्वलूंक्षो भवति य एवं वेदाथों तुर्पयंत्येवैनास्तृप्यंति प्रजयां पृशुभिर्- (६३)

य एवं वेद् यदेकंयाघारयेदेकां प्रीणीयाद्यद्वाभ्यां द्वे प्रीणीयाद्यत् तिसृभिरति तद्रेचयेन्मन्सा घारयति मनसा ह्मनांत्रमाप्यते तिर्यञ्चमा घारयत्यछंम्बद्गारं वाक्र मनश्चातीयेताम्हं देवेभ्यो हृव्यं वहामीति वागंब्रवीद्हं देवेभ्य इति मन्स्तौ प्रजापंतिं प्रश्ञमैता स्ोंऽब्रवीत् (६४)

प्रजापंतिर्दूतीरेव त्वं मनंसोऽसि यद्धि मनंसा ध्यायंति तद्वाचा वद्तीति तत्खलु तुभ्यं न वाचा जुंहवन्नित्यंब्रवीत् तस्मान्मनंसा प्रजापंतये जुह्वति मनं इव हि प्रजापंतिः प्रजा-पंतेरास्ये परिधीन्थ्सम्मांष्टिं पुनात्येवैनान्निर्मध्यमं त्रयो वै प्राणाः प्राणानेवाभि जंयति त्रिर्दक्षिणार्ध्यं त्रयं - (६५)

इमे लोका इमानेव लोकान्मि जंयित त्रिरुंत्तरार्ध्यं त्रयो वै देवयानाः पन्थान्स्तानेवाभि जंयित त्रिरुपं वाजयित त्रयो वै देवलोका देवलोकानेवाभि जंयित द्वादश सं पंद्यन्ते द्वादश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरमेव प्रीणात्यथी संवथ्सरमेवास्मा उपं दधाति सुवर्गस्यं लोकस्य समध्या आघारमा घारयित तिर इंव (६६)

वै सुंवर्गो लोकः सुंवर्गमेवास्मै लोकं प्र रोचयत्यृजुमा घारयत्यृजुरिव हि प्राणः सन्तंतमा घारयति प्राणानांमन्नाद्यस्य सन्तंत्या अथो रक्षंसामपंहत्यै यं कामयेत प्रमायुंकः स्यादिति जिह्मं तस्या घारयेत्प्राणमेवास्मां ज्ञिह्मं नंयति ताजक्प्र मीयते शिरो वा पृतद्यज्ञस्य यदांघार आत्मा ध्रुवा- (६७)

ऽऽघारमाघार्य ध्रुवार समेनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रति

दधात्यग्निर्देवानां दूत आसी्द्देव्योऽस्रेराणां तौ प्रजापंतिं प्रश्नमैता क्ष प्रजापंतिर्ब्राह्मणमंब्रवीदेति द्व ब्रूहीत्या श्रांवयेतीदं देवाः श्रणुतेति वाव तदंब्रवीदिग्निर्देवो होतेति य एव देवानां तमंवृणीत ततो देवा- (६८)

अभेवन्परांसुरा यस्यैवं विदुषः प्रवरं प्रंवृणते भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवति यद्गांह्मणश्चाब्रांह्मणश्च प्रश्ञमेयातां ब्राह्मणायाधि ब्र्याद्यद्वांह्मणायाध्याहाऽऽत्मनेऽध्यांह् यद्वांह्मणं पुराहाऽऽत्मानं परांह् तस्मांद्वाह्मणो न पुरोच्यः॥ (६९)

वा आंख्याश्वावं कुन्धेऽथां पृश्मिः साँऽव्रवीहिक्षणायंत्रयं इव ध्रुवा वेवार्थत्वारिष्ट्रश्वचाहरा [११] आयुंष्ट आयुंदी अंग्र आ प्यायस्व सं तेऽवं ते हेड उदुंत्तमं प्र णों देव्या नों दिवोऽग्नांविष्णू अग्नांविष्णू इमं में वरुण तत्त्वां याम्युदु त्यं चित्रम्। अपां नपादा ह्यस्थांदुपस्थं जि्ह्यानांमूर्ध्वो विद्युतं वसानः। तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहंन्तीर्हिरंण्यवर्णाः परिं यन्ति यह्वीः। स- (७०)

मृन्या यन्त्युपं यन्त्युन्याः संमानमूर्वं नृद्याः पृणन्ति। तम् शुचि शुचंयो दीदिवा श्संमुपां नपातं पिरं तस्थुरापः। तमस्मेरा युवतयो युवानं मर्मृज्यमानाः पिरं यन्त्यापः। स शुक्रेण शिक्षेना रेवद्ग्निर्दीदायानिध्मो घृतिनिर्णिगुफ्सु। इन्द्रावर्रुणयोर्हश् सम्राजोरव आ वृणे। ता नो मृडात ईदृशें। इन्द्रांवरुणा

युवमंध्वरायं नो (७१)

विशे जनांय मिह शर्म यच्छतम्। दीर्घप्रंयज्युमित यो वंनुष्यितं व्यं जयम् पृतंनास् दूढ्यं। आ नो मित्रावरुणा प्र बाहवां। त्वं नो अग्ने वर्रणस्य विद्वान् देवस्य हेडोऽवं यासिसीष्ठाः। यजिष्ठो विह्वितमः शोशुंचानो विश्वा द्वेषारंसि प्र मुंमुग्ध्यस्मत्। स त्वं नो अग्नेऽवमो भंवोती नेदिष्ठो अस्या उषसो व्यंष्टौ। अवं यक्ष्व नो वर्रुणर (७२)

रराणो वीहि मृंडीक स्मुहवीं न एथि। प्रप्रायम्ग्निर्भर्तस्यं शृण्वे वि यथ्सूर्यो न रोचंते बृहद्भाः। अभि यः पूरुं पृतंनासु तस्थौ दीदाय दैव्यो अतिथिः शिवो नंः। प्र ते यिक्षे प्र तं इयि मन्म् भुवो यथा वन्द्यों नो हवेषु। धन्वंन्निव प्रपा असि त्वमंग्न इयक्षवे पूरवें प्रत्न राजन्न। (७३)

वि पाजंसा वि ज्योतिषा। स त्वमंग्ने प्रतीकेन प्रत्योष यातुधान्यः। उरुक्षयेषु दीद्यंत्। तर सुप्रतीकर सुदश्र् स्वश्रमविद्वारसो विदुष्टरर सपेम। स यंक्षद्विश्वां वयुनांनि विद्वान्प्र ह्व्यम्ग्निर्मृतेषु वोचत्। अर्ह्होमुचे विवेष यन्मा वि नं इन्द्रेन्द्रं क्षत्रमिन्द्रियाणि शतकृतोऽन् ते दायि॥ (७४)

यह्नीः समध्वरायं नो वर्रुण राजुङ् श्चतुंश्चतारिश्शव॥७४॥———[१२]

विश्वरूप्रस्त्वष्टेन्द्रं वृत्रम्ब्रह्मवादिन्ः स त्वै नासोमयाज्येष वै देवर्थो देवा वै नर्चि नायज्ञोऽग्ने

महात्रीत्रिवीतमायुष्टे द्वादेश॥१२॥

विश्वरूपो नैनर् शीतरूरावद्य वसुं पूर्वेद्युर्वाजा इत्यग्नें महान्निवीतमन्या यन्ति चतुःसप्ततिः॥७४॥ विश्वरूपोऽनुं ते दायि॥

हरिः ॐ॥ ॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे पश्चमः प्रश्नः समाप्तः॥ २-५॥

Begin generated on April 28, 2025

Downloaded from

Attp://stotrasamhita.github.io | O StotraSamhita | Credits

